

Vedci nenašli gén homosexuality. Čo z toho vyplýva?

Tomasz P. Terlikowski

24. septembra 2019 ✚ Spoločnosť ✚ LGBT

Ono sa vlastne nič, naozaj nič sa nestalo. Informácia o tom, že neexistuje gén homosexuality, nemá nijaký význam pre kresťanov verných biblickému učeniu, ale ani pre prívržencov ideológie LGBTQ+!

Zdroj: pixabay.com

S rastúcim prekvapením sledujem nadšené správy z pravicových i katolíckych stránok o údajne zásadnom prelome, ktorým má byť zistenie, že neexistuje gén homosexuality. Toto prekvapenie je o to väčšie, že stačí prečítať túto vedeckú správu, aby človek zistil, že z nej nevyplýva, že by homosexualita nemala nijaký súvis s genetikou, ale iba to, že neexistuje gén, ktorý by bol zodpovedný za túto tendenciu.

Toto sme však vedeli už predtým, pretože už roky je známe, že ani jednovaječné dvojčatá nemusia mať tie isté sklony. Je však potrebné mať na pamäti, že aj keby sa našiel nejaký ten gén pre homosexualitu, nič by to nezmenilo – pretože by to ani nemohlo zmeniť – na prístupe Cirkvi k homosexuálnym aktom a sklonom. Avšak predtým ako pristúpime k metodologickým úvahám, treba povedať, čo sa vlastne skutočne zistilo a aký to má význam pre vedu.

Začnime tým, že výskum uverejnený v časopise Science bol realizovaný na obrovskej výskumnej vzorke takmer pol milióna ľudí z viacerých krajín vedcami z najznámejších nezávislých centier vrátane Harvardu, Cambridge, Amsterdamskej univerzity. a švédskeho Karolínskeho inštitútu. Jedným slovom – išlo o naozaj seriózny výskum. A čo z neho vyplýva?

Čo naozaj vyplýva z tohto výskumu?

Veľmi stručne povedané to, že neexistuje nijaký jeden gén, ktorý by bol zodpovedný za homosexuálny sklon. To však neznamená, že tento sklon nie nijako je geneticky podmienený, ale iba to, že choroba je komplikovanejšia.

Tak ako to je? Výskum naznačuje, že mnoho genetických variantov ovplyvňuje homosexuálny sklon, ale každý z nich má určitý vymedzený, ale nevelký vplyv. V piatich autozómoch čiže chromozómoch nesúvisiacich s pohlavím, sa zistilo päť génov, ktoré sú odlišné u hetero a homosexuálnych osôb. Existujú aj iné gény, ktoré môžu byť – v oveľa menšej miere – zodpovedné za rozvoj homosexuality. Niektoré z nich sú spoločné pre obe pohlavia a iné sa líšia v závislosti od pohlavia, čo môže znamenať, že genetické

podmienenie homosexuality sa môže líšiť u mužov a žien.

Je zaujímavé je, že gény zodpovedné za hormonálnu rovnováhu v tele sú úzko späté s homosexualitou. Je to dôležité, pretože to môže naznačovať, že formovanie hormonálnej rovnováhy počas života plodu môže mať význam pre formovanie homosexuálnych sklonov. Z výskumu tiež jednoznačne vyplýva, že na rozvoj homosexuálnych sklonov môže vplývať prostredie, výchova i iné faktory. Jedným slovom, z dlhoročného dôkladného výskumu vyplynulo, že pôvod homosexuality je komplikovaný, že v nej máme genetické, hormonálne, vývojové faktory i to že nezanedbateľný vplyv má prostredie a výchova.

Takže ani radikálni ideológovia LGBTQ+, ktorí už dlho tvrdia, že existuje gén homosexuality, ani konzervatívni protestanti a katolíci tvrdiaci, že homosexualita nie je „vrodená“, ale vyplýva z výchovy a zo zvädzania, sa nemôžu vystatovať, že veda potvrdila ich presvedčenie. Homosexualita nie je čisto geneticky ani čisto spoločensky podmienená, ale jej etiológia je komplikovaná podobne ako etiológia mnohých individuálnych črt vrátane tých, ktoré sú morálne indiferentné. Neexistuje rastový gén a neexistuje ani gén pre homosexualitu, čo však neznamená, že neexistuje nijaká genetická podmienenosť týchto črt, ani to, že iba ony sú významné. Preto nie je možné využiť výsledky tohto výskumu na propagandu LGBTQ+, ale ani proti nej.

Existuje ešte jeden dôvod, pre ktorý by sa minimálne katolíci, či tradiční konzervatívci nemali odvolávať na tento výskum. On totiž nemá nič spoločné ani s nimi, ani so zmenou v prístupe k homosexualite, ktorú tak silne podporuje americký jezuita James Martin SJ, či ďalší apologeti „katolíkov LGBTQ+“.

Ide tu o čosi úplne iné. **Z hľadiska učenia Cirkvi to, či homosexualita je alebo nie je geneticky podmienená, nemá absolútne nijaký význam.**

Prirodzené neznamená biologické

V súlade s jasným učením Svätého písma a posvätnej Tradície Cirkvi učí, že homosexualita je „závažnou nezriadenosťou“. Homosexuálne sklony sú „nezriadenou náklonnosťou“ a homosexuálne úkony „sú proti prirodzenému zákonu a zatvárajú pohlavný úkon pred darom života. Nepochádzajú z opravdivého citového a sexuálneho dopĺňania sa. V nijakom prípade ich nemožno schvaľovať,“ zdôrazňujú autori katechizmu katolíckej Cirkvi. V tomto striktnom hodnotení Cirkvi nehovorí o zdrojoch homosexuálnych sklonov. Tie nie sú známe a katechizmus nám to jasne hovorí. „Jej psychický vznik ostáva z veľkej časti nevysvetlený,“ zdôrazňujú autori katechizmu. A už táto krátka veta upozorňuje, že **morálne hodnotenie vôbec nesúvisí s pôvodom homosexuálnej inklinácie.**

To, že niečo je zakorenené v génoch, že má biologické opodstatnenie (dokonca či tým opodstatnením je nejaký gén), vôbec neznamená, že preto sa to stane objektívne „zriadené“, či „prirodzené“ (homosexualita a homosexuálne úkony sa kedysi označovali za *contra naturam*). Kategórie „prirodzené“ a „neprirodzené“, „objektívne usporiadané“ a „objektívne neusporiadané“ vychádzajú z klasickej metafyziky a antropológie a majú filozofické, nie biologické korene. Niečo môže byť biologicky opodstatnené, zakorenené a pritom filozoficky nezlučiteľné s prirodzenosťou. **Nie všetko, čo je biologické, je prirodzené, nie všetko, čo je biologické, je morálne.** Prvotný hriech hlboko zranil prirodzenosť človeka a sveta, narušil jeho „prirodzený“ stav, a preto to, s čím máme do činenia, má málo spoločné s prirodzenosťou.

Ťažko brať vážne aj tvrdenia ideológov LGBTQ+, že genetická podmienenosť homosexuality musí nejakým spôsobom mať vplyv jej morálne posudzovanie. Z perspektívy veriaceho človeka či hoci len človeka uvažujúceho klasickým spôsobom, samotná genetická podmienenosť neznamena nič, pretože **existujú aj geneticky podmienené choroby** (ktoré sotva môžeme považovať za normu) či spôsoby správania, ktoré sú síce biologicky determinované, ale sú považované za hlboko nemorálne. **Človek nie je len suma genetických determinantov**, ale čosi oveľa viac. Morálka sa neopiera výlučne o biológiu.

Veda nie je kyjakom

Som si vedomý, že tento text nikoho neuspokojí. Veda nie je kyjak, ktorým možno po hlave mlátiť druhú stranu. S týmto textom budú nespokojní tí, ktorí budujú svoj naratív na tom, že homosexualita je „prirodzená“, pretože toto z výsledkov výskumu nevyplýva. Vedci poukazujú na to, že genetické príčiny nie sú jediné, a ako by to nestačilo – z pohľadu veriaceho – to, či niečo je alebo nie je geneticky podmienené, vôbec nesúvisí s tým, či to je alebo nie je morálne, ba dokonca ani či to je alebo nie je prirodzené.

Nič nenasvedčuje tomu, že by predmetný výskum ukončil spor o pôvode homosexuality. Spor bude naďalej pokračovať, a to nielen preto, že ideológia LGBTQ+ sa stala takmer novým náboženstvom usilujúcim sa ovplyvňovať vedcov, aby „objavy“ vykladali v súlade s predpokladmi LGBTQ+, ale aj preto, že výskum ľudského genómu vrátane genetickej podmienenosti ľudskej sexuality je v plienkach a z mnohých dôvodov je veľmi zaujímavý. Môžeme teda očakávať ďalšie objavy, ktoré budú negovať alebo potvrdzovať tie, o ktorých sa teraz toľko hovorí. **Pre katolícku morálku však aj tak nebudú mať nijaký význam.**

© Všetky práva vyhradené.

DoRzeczy 37/019

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vedci-nenasli-gen-homosexuality-co-z-toho-vyplyva/>